

Me Olemme Myöhäiset

Viikate

Tervehdys täältä, Unholan uljaat!
Jossa vain pimeä kuljettaa
Maksamaan aamuisen auringon lunnaat
Me olemme myöhäiset

Yö nostaa syliin, sylissään kantaa
Kuin neidon ylitse kynnyksen
Käy nokena vaahto vapauden rantaan
Me olemme, me olemme niin myöhäiset

Mene, unet hukkaa
Kerran taivas putoaa niskaamme
Me tiskaamme kyyneleillä
Tyynten merten
Ei ole hukkaa sitä kuuta ulvomaan
Joka viluisella valollansa silitellen
Hiuksiamme harjaa

Se kirstuun lukittu, salvattu tuhanteen kertaan
Avaimet kadonneet nousevaan aurinkoon
Ei viiltojen välistä tunnista vuotavaa verta
Me olemme
Me olemme
Me olemme myöhäiset

Mene, unet hukkaa
Kerran taivas putoaa niskaamme
Me tiskaamme kyyneleillä
Tyynten merten
Ei ole hukkaa sitä kuuta ulvomaan
Joka viluisella valollansa
Hiuksiamme harjaa